

čilih so dobili Rusi pomoč, bržkone iz pokrajine Suwalki, ter so zopet prekoračili Vislo. Boj med nami in Rusi se nadaljuje in se za nas dosedaj ugodno razvija.

Južno-zahodno od Ivangoroda stojijo močna avstrijsko-nemška krdela. Od tam prihajajo zelo ugodna poročila. Najprej smo ujeli 8000 Rusov, a dne 26. oktobra zopet 10.000 Rusov. To so prijetna poročila. Toda odločitev še ni padla.

Čete, ki so prodirale preko Karpat in se nahajajo v posameznih skupinah ob črti Sambor-Cernovice, stojijo sedaj pred najtežavnejšo nalogo, da prekoračijo Dnjester z obsežnimi močvirji in se približajo Rusom za hrbet.

Pred Ivangorodom.

Krakov, dne 27. oktobra.

Od vojaške oblasti pregledani listi „Goniec Ciesochowski“ poroča dne 24. oktobra, da so nemške in avstrijske čete pred Ivangorodom zasedle tri zunanje trdnjavske utrdbe. Obstreljevanje Ivangoroda, ki je trajalo že 14 dni, tako dolgo ni imelo pravega uspeha, dokler se k obstreljevanju ni pritegnilo znanih težkih oblegovalnih topov. Ti topovi so pripomogli, da so že padle zunanje tri utrdbe. Okolica trdnjave Ivangorod je vsa razdejana. Mesteca Kozenice, Gniewozow in Janowice (v okolici Ivangoroda) so podobna razvalinam.

Drugo poročilo, došlo iz Berlina, pravi: Položaj naših čet pred Ivangorodom je zelo ugoden. Pričakuje se, da bo padla trdnjava že koncem tega tedna. Na severni trdnjavski strani so prekoračili 2-3 ruski armadni zbori reko Vislo. Ti korbi bi radi rešili trdnjavo našega obleganja.

Boji pri Jaroslavu.

Okoli Jaroslava se vršijo zelo hudi boji. Iz poročil ni spoznati, ali je Jaroslav v naših ali ruskih rokah, kajti vojni poročevalci „Tagesposten“ pravi: „Ruske čete, ki so prodirale preko Jaroslava, so mestoma prišle v zelo težaven položaj. Ujeli smo več tisoč mož.“

„Grazer Volksblatt“ pa poroča z dne 27. oktobra: Položaj na severnem bojišču je danes zelo ugoden. Sovražnik je pri Jaroslavu prodiral, a bil odbit.“

Eden avstrijski kor ujel 10.000 Rusov.

Dunaj, dne 27. oktobra opoldne.

Generalni štab uradno razglasi:

Položaj v srednji Galiciji je neizpremenjen. Jugozahodno od Ivangoroda se naši korbi bojujejo z brezprimerno vstrajnostjo zoper močnejšega sovražnika. V teh borbah je en sam naš kor ujel 10.000 Rusov.

Tretjina ruskega armadnega zbora v Visli utonila.

Berolin, dne 27. oktobra.

Berolinski list „Deutsche Tageszeitung“ javlja, da je v bojih južno-izhodno od Varšave utonila ena tretjina sibirskega armadnega zbora, ki je bil na begu čez reko Vislo.

„Pridemo kmalu.“

„Nova Reforma“ poroča iz Sanoka (jugozahodno od Przemysla): Ko so Rusi zasedli mesto, je ruski general Chitrow naložil prebivalstvu 10.000 K vojnega davka in zaprl 5 talcev. Še istega dne je mestni župan izročil generalu 13.000 K — vsekakor v ruskih bonih, ki jih je dobilo prebivalstvo od Rusov namesto plačila. To je generala zelo razjezilo ter je grozil, da bo dal mesto obstreljevati. Tedaj se je prikazal nad mestom avstrijski zrakoplov in metal v mesto listke z vsebino: „Pridemo kmalu!“ To je dalo prebivalstvu novega poguma. Nenadoma so Rusi odšli in kmalu nato so prišli v mesto huzarji, ki jih je prebivalstvo vriskaje sprejelo. Meščani so nato izdali vsa ruska skrivališča in neki Sanoščan je z lovsko puško sam ustrelil 9 kozakov. Ko so Rusi izvedeli za to, so hoteli mesto bombardirati z višine Glinicka. A predno so mogli svojo namero izvesti, so dospeli močne avstrijske čete in jih pregnale iz njihovih postojank; mesto Sanok je bilo rešeno.

„Ljubeznivi“ Rusi.

Iz Sanoka se poroča, da so pripovedovali ruski častniki, ki so bili v Sanoku, da so bili odposlani proti Avstriji le olikani deli ruske armade; proti Avstriji odposlani kozaki so sposobni za salon; „divje“ kozake so pa poslali proti Prusom.

Nemško-rusko bojišče.

Maribor, dne 28. oktobra.

Na izhodno-prusko-rusko bojišču prodirajo nemške čete proti reki Njemen in proti mestu Avgustovo kakor tudi proti Osowiecam. Prodiranje Nemcev v tej smeri ogroža važno železniško progo Varšava-Bjelostok, ki je glavna železniška proga za dovoz potrebnih za glavno rusko armado, ki se nahaja ob srednjem toku reke Visle. Vsled prodiranja Nemcev v izhodni Prusiji so morali Rusi oslabiti svojo armado med Varšavo in Ivangorodom za 300.000 mož, katere so odposlali proti prodirajočim nemškim četam, vrhu tega so pa se morali pritegniti novih ojačenj iz vojaškega okraja Wilna, ki so bila namenjena za rusko armado, ki se nahaja med Varšavo in Ivangorodom. Prodiranje Nemcev iz izhodne Prusije v Rusijo je zelo razbremenilo avstrijsko-nemško armado ob Visli.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 28. oktobra.

V veliki borbi na Francoskem sta dve točki, kjer se sedaj vrše posebno ljuti boji, in sicer v okolici Verduna, kjer Nemci počasi, toda stalno prodirajo in na severnem nemškem krilu ob francosko-belgijski morski obali. Pred Verdun so spravili Nemci veliko število onih velikanskih oblegovalnih topov in avstrijskih motornih baterij, ki so tako uspešno obstreljevale in v tako kratkem času užugale vse belgijske in severno-francoske trdnjave. Padeč Verdun bi bil za Nemce velika pridobitev, ker bi bila na tej strani predrti francoska bojna črta.

Tudi na severnem nemškem krilu ob francosko-belgijski morski obali se vrše izredno trdovratni boji, v katere so posegle tudi angleške vojne ladje. Francosko-angleške čete so srđito in vstrajno branile Nemcem prehod čez zaliv Yser-Iper, vendar se je Nemcem posrečilo, priti čez ta zaliv, od koder sedaj prodirajo uspešno proti Dünkirchenu in Calaisu. Če se posreči Nemcem, zavzeti Dünkirchen, Calais in Boulogne, bi bil prevoz angleških čet na Francosko zelo otežkočen, da, skoraj onemogočen, in tudi za Anglijo samo bi bila velika nevarnost, ako bi se Nemci utrdili ob morski obali Dünkirchen-Calais-Boulogne. Zato navdaja prodiranje Nemcev proti Calaisu Angleže z velikim strahom. Na črti Calais-Lille se pričakuje velika bitka. Na ostali bojni črti ni nobenih bistvenih sprememb.

Boji za Calais.

Rotterdam, dne 26. oktobra.

Boji med Ostendom in Niuportom se od obeh strani bijejo z največjo strastjo. Nemcem se gre, da pridejo v Calais, kjer nastavijo svoje topove proti angleškemu brodogradu in ozemlju. Angleži, podpirani od Belgičev in Francozov, pa se bojijo, da obdržijo svojo dosedanjjo, le malo omejeno moč na morju. Ob Yseri Nemci vidno prodirajo. Med Ostendom in Niuportom pa so zelo spretno in dobro zavarovano razpostavili svoje težke baterije, ki so neprenehoma metale ogenj na angleške vojne ladje. Angleško brodogradje se radi plitvega morja ne more tako približati obali, da bi moglo dovolj krepko odgovarjati nemškim topovom. Od treh angleških torpednih čolnov z majhnim pogrezom se je večeraj prikazal le eden, iz česar se sklepa, da sta druga dva poškodovana. Imajo pa tudi precejne topove, ki ne morejo Nemcem prizadeti občutne škode. Južno od Dixmuidena se francosko-angleške čete polagoma umikajo. Prebivalstvo beži v Calais.

Francozi izgubili že 21 generalov.

Francozi so izgubili v tej vojski nenavadno veliko višjih častnikov. Njih listi poročajo, da je doslej padlo najmanj 21 francoskih generalov, med njimi 4 divizijski poveljniki. Tudi Angleži so, kakor poroča „Daily Mail“, izgubili že več zbornih poveljnikov.

Na morju.

V Jadranskem morju.

Že sredi meseca septembra se je francosko-angleško brodogradje prikazalo pred Kotorom, kojega od časa do časa, kakor nam je znano, obstreljuje. Toda uspeha ni bilo nobenega. Zato so Francozi izkrcali vojaštvo, kojega naloga je bila, da postavi na Lovčenu težko baterijo topov. Zadnji čas so tudi ladje pred Kotorom dobile pomoč, priplule so nove angleške ladje. Z morja in Lovčena se trudijo sedaj Francozi in Angleži, da bi nam vzeli Kotor, a zaman. Pač pa naše brodogradje neprestano vznemirja sovražnika. Pred kratkim je ušla naša mornarica strogemu francosko-angleškemu nadzorstvu ter obstreljevala črnogorska skladišča v Baru. Ko je francosko brodogradje bombardiralo uhod v kotorski zaliv (Punto d'Ostro), je šel naš podmorski čoln „U 3“ tem sovražnim ladjam nasproti. Ko so ga Francozi od daleč opazili, so odpluli z največjo hitrostjo daleč na morje. Streljali so močno naza, a brez uspeha. Naš podmorski čoln se jim je skrčil pod vodo. V Herceg Novi (ob vходу v kotorski zaliv) pa je zadnji soboto, dne 24. t. m. naredila ena naših torpedovk sovražnemu brodogradju enak strah. Iz Herceg Novoga se namreč poroča: V soboto zjutraj smo slišali v daljavi močno gromenje, kar je pomenilo, da je francosko brodogradje blizu. Končno je bilo opaziti na morju mnogo ladij, ki so se pomikale proti trdnjavam ob vrodu v Boki. Iz neposredne bližine so pričele z vso silo streljati na neko našo torpedovko, ki je bila zunaj, in na trdnjavo Punto d'Orso, ali vse brez uspeha. Ustrelili so večkrat iz daljave od 8-10 km. Ljudstvo se je zbralo in opazovalo s težkim srcem usodo torpedovke, okoli katere se je radi padanja granat vzdigovalo morje 10 m visoko. Vsak je bil vesel, ko se je torpedovka srečno vrnila v luko.

Kolera.

Zdravstveni oddelek notranjega ministrstva objavlja, da je od 20.-26. oktobra obolelo za kolero v Avstriji 189 oseb, in sicer: v Galiciji 125, v Šleziji 21, na Moravskem 19, na Češkem 8, na Dunaju 2, na Nižnjem Avstrijskem 6, v Gradcu 1 in na Koroškem 7 oseb.

Na Koroškem so se pojavili zadnje dni 3 slučajni kolere v St. Andražu v Labudski dolini in 5 slučajev v Wolfsbergu. Šest oseb je že umrlo za kolero. Na sumljivih znakih kolere je dne 27. oktobra zopet obolelo v Wolfsbergu 5 in v St. Andražu 2 oseb. Najprvo se je pojavila kolera dne 7. oktobra v Wolfsbergu, in sicer pri rusinskih beguncih iz Galicije. Za kolero so sploh oboleli samo tujci, ki so nastanjeni v barakah zunaj trga Wolfsberg in St. Andraž. Oblasti so odredile stroge varnostne odredbe, tako, da domače prebivalstvo sploh ne pride v dotiko z rusinskimi begunci.

Razne novice.

Duhovniške vesti. Nastavljen je kot mestni kaplan v Ormožu č. g. o. Valerian Učar, duhovnik nemškega viteškega reda v Ljubljani. — Kot vojni kurati so še upoklicani č. gg.: Vaclav Jastrobnik, kaplan v Loki pri Zidanem Mostu; Franc Zagoršak, kaplan na Ptujski gori in Peter Jurak, kaplan na Ljubnem. — Č. gosp. Anton Postružnik, kaplan pri Mali Nedelji, je stopil radi živčne bolezni v začasni pokoj. Kaplanijsko mesto pri Mali Nedelji ostane začasno prosto.

*** Častni občan.** Občina Grušovje je imenovala č. g. Karola Kumer, župnika na Prihovi, za častnega občana. Ljudstvo spoštuje svoje duhovnike.

*** Izpred deželnoobrambnega sodišča.** Poroča se nam iz Gradca, da se obravnava zoper č. g. Fr. Muršiča, župnika v Framu, ki je bila določena za dne 30. t. m., preloži, ker je zagovornik g. dr. Vl. Pegan sodišču predložil več razbremenilnega gradiva.

Pobožnost za srečen izid vojske se je vršila v nedeljo, dne 25. oktobra t. l. od 4. do 6. ure popoldne v mariborski stolnici. Po molitvi svetega rožnega venca in po lavretanskih litanijah so premisljivi gospod knezoškof v ganljivi pridigi na podlagi zgodbe, ki nam jih pripovedujeta obe Makabejski knjigi, v obilnem številu zbranim vernikom dali čisto primerne nauke in opomine. Kakor so nekdanj trije čudoviti mladeniči zabranili škrunitev jeruzalemskega templja po Helijodoru, odposlancu brezbožnega sirskega kralja Antioha, enako bodo nam v teh vojnih časih v pomoč vera, kakor jo je pokazal starček Eleazar in so jo pokazali sedmeri Makabejski bratje po svojem groznem mučeništvu, potem trdno upanje in požrtvovalna ljubezen do Boga. In kakor je pet nebeških jezdecov vodilo judovske čete v zmago, tako bo nam pripomoglo do zmage zaupanje na Boga, nadalje vdanost v voljo božjo, duh spokornosti, ljubezen do bližnjega, katere čednosti je v izredni meri dejanski kazal hrabri Juda Makabejec, zlasti pa goreča in stanovalna molitev. — Pridiga je gotovo vse pričujoče potrdila v dobrem ter jih je napotila z močjo za zveličavno prenašanje nadlog sedanjega časa. — Po pobožnosti se je, kakor že večkrat poprej, zbral močan oddelek vojaštva na stolnem trgu, da odrine v boj. Po povelju „k molitvi!“ in med primernim sviranjem godbe so premisljeni Nadpastir raz okno knezoškofijske palače blagoslovili odhajajoče vojsčake, ki so blagoslov pobožno sprejeli kot poročstvo božjega varstva za čas, ko bodo bivali na bojišču. Enako se je zgodilo pri odhodu drugega vojaškega oddelka okoli tretje ure po polnoči.

*** Vojni kurat prof. Kociper** je poslal ravnatelju g. Zidanšku dopisnico z dne 18. oktobra, ki se glasi: Danes je nedelja. Že teden dni smo v bitki. Tri dni smo v nekem majhnem mestecu. Ruske granate in šrapneli nas neprenehoma vznemirjajo; bitka je noč in dan, grozno; mislim, da se mora tukaj odločiti naša usoda. Zaupajmo na božjo pomoč. Od 1. oktobra do danes nisem mogel maševati. Danes grem tukaj v poljsko cerkev maševat in pred oltarjem najdem č. g. Tajeka. Po sv. maši sva govorila. Spoznal me ni, ker imam že „lepo“ brado. Povprašal me je, če kaj izvem iz Maribora. Iskrene pozdrave vsem č. gospodom! — Kociper.

*** Vojaški kurat, č. g. Fr. Zagoršak**, piše svojemu prijatelju iz Galicije: Predragi! Ker ni prav nobenega upanja, da se kmalu vrnem, hočem ti pisati nekaj vrstic. Hvala za pismo. Me je neizmerno razveselilo, ker je bilo prvo, ki sem ga dobil, od kar sem šel iz Gradca. Jaz sem pisal večkrat, a kakor so pri nas pač razmere, pride le vsaka deseta reč v roke naslovljenca. Kakor vidiš, se godi meni boljše ko pa tebi, ker imam še pismen papir in mi ni treba biti vedno doma kakor tebi, ampak roman od mesta do mesta, od kraja do kraja. Sedaj n. pr. smo že v krajih, ki so jih Rusi zapustili ter se umaknili nazaj. — Sploh ti danes lahko poročam veselejšo reč kakor so bile doslej, ker se sovražnik v resnici umika z velikanskimi izgubami in je že blizu meje. Mi potujemo že več dni po krajih, kjer je bil poprej sovražnik. Navdušenje je veliko. Čisto kaj drugega je vreme. Dne 29. septembra je tukaj že padal sneg. Skoraj vsak dan dežuje in sneži ali pa je mrzel veter, o katerem mi niti pojma nimamo doma na Spodnjem Štajerskem. In v takem vremenu se peljemo na vozovih vedno naprej. To ti je zabava! Pa kljub temu smo še dobre volje in še nismo izgubili poguma. Danes n. pr., ko ti to pišem, že sreži ves dan in je snežilo vso noč. Gore so vse v snegu. Vreme je strašno! Ubogi ljudje in živina. Kako dolgo bode vse to trajalo, ve sam Bog! Upajmo, da ne več dolgo! In kedaj se vidimo? Morda še-le v spomladi. Pisal bi ti prav rad

še mnogo, toda žal, ne morem, ker ne smem. Zato pa moram s tem končati. — Iskreno te pozdravlja...

Dr. Josip Leskovar, odvetnik v Mariboru, se nahaja sedaj v Zeleniku v kotorskem zalivu kot rezervni poročnik. Od tamkaj stalno piše svoji soprogi. Iz njegovega zadnjega pisma posnamemo sledeče: „Vreme je tukaj raznoliko. En dan silovita burja, kakršne pri nas na Štaterskem nikdar ne doživimo, kmalu nato pa nastopi zopet rajsko-milo vreme. Okolica, posebno obal ob zalivu, je naravnost divno-krasna. Takaj cveto sedaj vijolice in druge spomladne cvetlice. Doživeli smo že tudi par „pozdravov“ iz francoskih topov in iz onih z Lovčena. Ti pozdravi so pa ostali brez uspeha. Čudno voľo doni grmenje topov z gore Lovčena. Mi se gibljemo popolnoma svobodno. Tukaj je več slovenskih častnikov in vojakov. Vsem pristajem, znanec in prijatelj, iskrene pozdrave!

Dr. Alojzij Juvan, odvetniški koncipijent pri dr. Jos. Leskovarju, ki se bje sedaj v bosansko-hercegovskem pešpolku št. 4 proti Črnogorcem, piše te dni našemu uredniku: „Z bojišča, dne 20. oktobra. Vsem, ki ste se podpisali na razglednico, se za pozdrave zahvaljujem in jih enako vračam. Pretepamo se dalje in sem v splošnem zdrav. Na svidenje!“

Junaško smrt je storil posestnik in mizar Janez Krajnc dne 7. oktobra t. l. pred trdnjavo Przemysl v Galiciji ob 2. uri zjutraj, zadet od šrapnela. Mož je bil vrlo marljiv in razumen gospodar ter svoje posestvo zelo lepo povzdignil z domačimi sredstvi in tudi z umetnim gnojenjem. Pred odhodom na vojsko je še postavil lepo, z opeko krito uto za seno ter delal celo noč, da je potem brez skrbi odšel na vojsko. Bil je razumen in skrben občinski odbornik, nekaj časa tudi župan, ki je vse slovensko uradoval. Zapuščena mlada vdova s tremi otroci in lepo posestvo. Čast njegovemu spominu! — Častno smrt na polju slave za dom in presvilega cesarja je tudi našel posestnikov sin Janez Zavrnik iz Jablane.

Pozdrav iz Przemysla. Naš vrli pristaša g. A. Jurgec, sedaj pri saperjih, nam je poslal iz Przemysla te-le vrstice: Sprejemši Vaš časopis dne 7. t. m. se Vam najpristrežneje zahvaljujem, ne samo jaz ampak vsi slovenski fantje, ki se nahajamo pri naši stotnji. Doslej smo bili tukaj kakor v ječi zaprti v trdnjavo od krutega sovražnika. Niti solnčni žarki nas niso več pozdravljali, ker so temni in deževni oblaki krili sinje nebo. Pač pa so nas ruske krogle pozdravljale noč in dan. Hvala Bogu, odprle so se železne duri in pognali smo sovražnika nazaj, da je pozabil pete. Zmaga mora biti naša. Mnogo pozdravov!

Naši Poljaki. Poljaki, ki so se izselili iz izhodne Galicije in Lvova, so prišli tudi na Dravsko polje, od Maribora naprej. V Hočah, v Slivnici, Framu se ti Poljaki zelo vzgledno obnašajo, posebno pa v cerkvi. Ob nedeljah redno zahajajo k službi božji. Po popoldanskim litanijah se ostajajo v cerkvi ter pojo poljske litanije jako lepo in izpodbudno. Proti domačim Slovincem so prav prijazni in se radi pogovarjajo z njimi v poljskem jeziku, ki ga izgovarjajo jako razločno, da se s Slovenci že zelo dobro razume.

Izkazi ranjenih in ranjenih, ki jih izdaja c. kr. vojni ministerstvo, se dobivajo v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Te dni so došle št. 30, 31, 32 in 33. Štev. 30 stane 8, 31 in 32 po 7 in 33 pa 10 vin, brez poštne. — Tudi uradni izkazi št. 12—29 se še dobijo v naši tiskarni in stanejo skupno brez poštne 3 K 80 vin.

Hrvatski generali. Strije Hrvate so poveljniki v armadi (Borojevič, Frank, Ljubičić, Puhalo). Sedaj je general Čičerič, katerega je imenoval cesar za adlatusa lēm. Semui. General Čičerič je bil edini avstrijski štabni častnik v rusko-japonski vojski.

St. III v Slov. gor. (Samomur nemškega učitelja na cirberski šoli.) V nedeljo, dne 25. oktobra, o polnoči, je prišel v gostilno Neubauer v Strassu vodja nemške šole v Ciršaku, g. Jammik. Naročil si je skodelico čaja. Med tem, ko gre natakarica v kuhinjo, da prinese gostu naročeni čaj, se je šolski vodja v leva prsa ustrelil. Prepeljali so ga z rešilnim avtomobilom v Gradec, toda umrl je že med potjo. Kaj je moža gnalo v smrt, se ne ve. Zaročen je bil z hčerko gostilničarja Gartnerja v Strassu ter star še le 26 let.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 24. septembra je umrl v neki dunajski bolnišnici vsled griže vojak 47. pešpolka, Franc Rojko iz Ročice. Bil je zvest in marljiv član našega Bralnega društva, izvrsten tamburaš in spreten igravec na odru. Nastopal je v najtežjih vlogah, a rešil jih vsikdar častno in v splošno zadovoljnost. Naj bo vrlému Slovincu tuja zemljica lahka! Stariše in sestro naj pa tolaži Bog, ki je hotel mladega vojaka imeti pri sebi.

Sv. Lenart v Slov. gor. Kmetijska podružnica naznanja, da ima v zalogi umetna gnojila: Tomažovo žlindro, kalijevo sol, ideal-fosfat in premog več vrst. Kdor rabi eno ali drugo, lahko vsak dan dobi.

Grobčno. Poročil se je g. Franc Vuga, trgovec v Grobelnem, z Ljubljanko gđe. Mici Randl.

Polzela. Županstvo Polzela je upeljalo nabinranje za toplo obleko vojakom v vojni. Nabralo se je v kraju Breg 26 K 72 vin., Ločica 22 K 70 vin., Orova vas 10 K 90 vin., Podvin 35 K. Polzela 74 K 87 vin., Založe 55 K 30 vin.; skupaj 225 K 49 vin. Kupila se je volna in naša vrta dekleta so pod vodstvom neumorno delavne gospe učiteljice Loparnikove splele raznih pletenin polni veliki zaboji, ki se je že odposlal v razdelitev našim vrlim vojakom-junakom. — Posebna hvala se izreka za veliki trud gospej Loparnikovi.

Gotovlje. Avtomobil, ki vozi iz Ljubljane v Celje, je v nedeljo, dne 25. oktobra, povozil gđe. Antonijo Lužer, ko se je vozila iz St. Pavla z vozom domov. Avtomobil je zavozil zvečer v tani v Dobroteš vasi pri St. Petru v njen voz. Voz se je popolnoma zdrobil, ona pa je tako nesrečno padla pod avtomobil, da jo je povozil preko glave in je bila na mestu mrtva. Vozil se je z njo tudi otrok sorodnika Iv. Raka, ki pa je ostal nepoškodovan. Tudi vozniku in konju se ni nič zgodilo.

Braslovce. Na srbskem bojišču je bil smrtno ranjen vojak 87. pešpolka, Franc Juhart, posestnik v Orli vas. Bil je nekaj dni v bolnišnici v Dolnji Tuzli, nato pa v Budimpešti, kjer je dne 14. oktobra izdihnil svojo blago dušo. Še-le 32 let star. Rajni je bil eden najzvestejših in najagilnejših naših pristašev, vsled svojega blagega značaja pa povsod priljubljen. Dasi še primeroma mlad, je bil odbornik velike braslovške občine, večletni odbornik tukajšnjega Bralnega društva, odbornik Konjarske zadruge in zvest podpiratelj vseh dobroteljskih društev. Bil je vzoren gospodar in vsem sovaščanom ljubezniv sosed. Kako ugleden mož da je bil in kako priljubljen, pričal je njegov krasni pogreb, ki se je vršil dne 20. oktobra popoldne na najslavesnejši način v Braslovčah. Blaga rodbina je dala namreč truplo rajnega prepeljati iz Budimpešte domov in na domačem pokopališču pokopati. — Ob priliki te strašne izgube celi blagi rodbini iskreno naše sožalje, rajnemu pa blag spomin! Slava mu!

Nova Cerkva pri Vojniku. Dne 28. p. m. je mirno v Gospodu zaspala pridna mladenka iz Marijine družbe, Rozika Klinc. Nesrečna jetika je je spravila v prerani grob. 30. avgusta 1914 je bila stara ravno 18 let. Kako je bilo spoštovana, je pričal njen lepi pogreb. — Srečno, Rozika! Na svidenje nad zvezdami!

Petrovec. G. Jožef Polanc je dal za avstrijski Rudeč križ 10 K namesto venca na grob svoje soproge ob Vseh svetnikih. Bog povrni!

Seznam ranjenih in padlih vojakov od naših domačih polkov in oddelkov priobči pešpolka „Straža.“ V tem seznamu pa najdete padle in ranjene od pešpolka št. 87 in št. 47, od domobranskega pešpolka št. 26 in raznih drugih vojaških oddelkov.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 29. okt.

Avstrijci in Nemci se na Rusko-Poljskem umaknili.

Maribor, dne 29. oktobra.

Rusi so dobivali zadnje dni na bojni črti Varšava-Ivangorod vedno številne pomoči. Čaj se je komaj pred kratkim prisel v bojno vrsto letušnji letnik rekrutov v moči 700.000 mož. Včeraj došla uradna poročila se vedela povedati, da so čez Vislo udrele nove močne ruske čete. Bila je nevarnost, da se naše čete obkličijo, vsled tega se je vrhovno poveljstvo odločilo, da se umakne in se zopet na drugem prostoru postavi sovražniku v stran. Med umikanjem smo tudi mi dobili nove čete na pomoč in vsled tega smo se pri Radomu (južno od Varšave) ustavili in tamkaj se je razvil večji boj.

V Galiciji se boji neprestano nadaljujejo. Odločitev še ni.

Nemško uradno poročilo o umikanju.

Berolin, dne 28. oktobra.

Na Poljskem so se morale nemško-avstrijske čete izogniti novim ruskim četam, ki so došle iz Ivangoroda, Varšave in Novo-Georgievskega. Prej so v večdnevni boj z uspehom odbile vse ruske napade. Rusi še niso pričeli zasledovati. Brez težave so se nemško-avstrijske čete odstranile. Položaju primerno se bodo na novo razpostavile.

Rusko uradno poročilo o našem umikanju.

Ruski generali štab objavlja: Dne 23. in 24. oktobra je ruska armada na več krajih porazila nemško predstražo ter zasedla postojanke ob rekah Rawa, Skierniewka in Ryka. Mesta Lowicz, Gierniewice, Rawa smo zavzeli z vročimi bajonetnimi juriji. Avstrijci, ki so se skupno z Nemci umikali ob cesti v Radom, so med tem dobili nove čete na pomoč. Izrabljajo gozdno in hribovito pokrajino ter se trdovratno branijo pred našimi napadi. Boji na tem mestu so zaposlili vedno večje število čet. Dobili smo veliko ujetnikov in nekaj strojnih pušk ter topov.

Ob Sanu in južno od Przemysla se boji nadaljujejo.

V Galiciji se ne umikamo!

Dunaj, dne 28. oktobra.

Avstrijski generalni štab razglasa: V Galiciji se tudi včeraj ni dogodilo nič bistvenega. Na nekaterih mestih vojne črte sta se oba sovražnika zopet opirala. Naši topovi so uničili več sovražnih baterij in opiralšč.

V izhodni Bosni ni več Srbov. — Uspehi ob Savi.

Naše čete so izhodno od Sarajeva pobile Srbe pri Rogatici, Mokri-planini ter zasedle tudi važno Jagodino-planino na srbskih tleh. S tem je izhodna bosna brez sovražnika, na njenih tleh ni nobenega Srba več. Trdnjava Sa-

rajevo je zopet odprta za vsak promet.

Tudi ob Savi so naša krčila te dni dosegla znatne uspehe.

Na zahodni strani Mitrovice so avstrijske čete kljub sovražnemu ognju napravile v noči od sobote na nedeljo, 25. oktobra, vojaški most čez Savo ter so po hudem boju zasedle srbski breg. Naši so prepodili sovražnika iz srbske Mitrovice ter mestece zasedli. V sledečih bojih so avstrijske čete zapodile Srbe iz Avstrijem se je posrečilo, da so po teh bojih zasedli še več važnejših srbskih postojank v kotu med Drino in Savo, tako, da je sedaj srbska okolica Macva popolnoma v naši posesti. Več krajev so naši zasedli z bajonetnimi juriji.

Uradno poročilo o bojih v kotu med Savo in pa Drino, izdano dne 28. oktobra, je bolj kratkoberedno in se glasi: „Dne 27. oktobra smo dosegli v Srbiji nove uspehe. Postojanki Raynje in Črnabara, tudi v pokrajini Mašva med Drino in Savo, so naše čete po junaskem odporu sovražnika, zasedle. Srbom smo odvzeli 4 topove, 8 strojnih pušk in mnogo vojnega gradiva; ujeli smo 5 častnikov in 500 mož.“

General Auffenberg na južnem bojišču?

Več nemških listov poroča, da bi general Auffenberg najbrže po svoji ozdravitvi prevzel poveljstvo na južnem bojišču.

Italijani in Grki v Albaniji.

Italijanska vlada je poslala pred Valono več vojnihi ladij pod pretvezo, da se ustanovi za begunce iz Epirota „zdravstvena in pomožna postaja“. Italijanske čete so se izkrcale v Valoni. Mesto Valona je zelo važno obmorsko mesto, ki odpira in zapira vhod iz Jadranskega v Sredozemsko morje. Naš zunanji minister je nanovo poudarjal, da je za Avstrijo življenjskega pomena, ali je ta vhod prost ali ne. Tudi grška vlada je zasedla dva južnoalbanska okraja. Bržkone postopata Italija in Grčija sporazumno.

Sarajevski morilec obsojeni. V sredo, dne 28. oktobra popoldne je bila razglašena obsodba o sarajevskem umoru. Danilo Ilić, Velko Čubrilović, Nedjo Kerović, Miško Jovanović in Jakom Milović so bili obsojeni na smrt na vislicah, Milan Kerović na dosmrtno ječo, Cavrilo Prinčip, Nedeljko Čabrinović in Trifko Grabec na 20 let teke ječe, V. Čubrilović na 16 let težke ječe, C. Popović na 13 let, Ivo Kranjčević in Lazar Gjukić na 10 let, C. Stjepanović na 7 let, Marko Perin in B. Zagorac na 3 leta težke ječe. Ostali otloženici so bili oproščeni.

Čenjenim naročnikom, ki se za 1. 1914 niso plačali nič naročnine in so zdaj skozi 6 tednov imeli na ovitku rudeče križe, naznanjamo, da smo jim danes zadnjikrat napravili križe. Prihodnje številke pa ne bodo več došle, ako lista ne plačajo. Tisti naročniki, ki so si list na novo naročili koncem julija ali v začetku avgusta ter takrat plačali samo 1 K, dobijo samo še prihodnjo številko; potem se jim bo list ustavil, ako ne obnovijo naročnine. Tudi tem naročnikom smo danes napravili križe na ovitke, da jih opozorimo na njihovo dolžnost.

Iz katoliške cerkve izstopili

in k protestantom pristopili so:

Stolna župnija:

Meseca januarja: dr. Jožef Urbacek, zdravnik, Stolni trg št. 6; Rudolf Witzler, pek, Grajski trg št. 6. — Meseca februarja: Hubert Polikan, Gosposka ulica; Adolf Hubel, bančni uradnik, Kaiserstrasse 3. — Meseca marca: Jožef Gsundl, pomožni delavec, Schmidplatz 3; Leopoldine Well, zasebnica, Schillerstrasse 10; Roza Leyrer, hišna posestnica, Gosposka ulica 23. — Meseca aprila: Marija Stauder, zasebnica, Heugasse 14; Janez Luschützky, železniški mojster, Hugo Wolfgasse 42. — Meseca maja: Greti Petek, modistinja, Gamsersstrasse 12; Ivana Klemensberger, šivilja, Schillerstrasse 18; Ana Pösch, Gosposka ulica 29. — Meseca junija: Jožef Marik, dijak mariborske realke, Luthergasse 9; Jožef Marik, uradnik južne železnice, Luthergasse 9. — Meseca julija: Hermine Lenker, stotnikova soproga, Langergasse 10; Anton Lenker, stotnik-računovodja, Langergasse 10; Karol Kiss, poslovodja, Viktoringhofgasse 23; Karol Kaniak, višjesodni svetnik v p., Volksgartenstrasse 21. — Meseca avgusta: Ernestina Hinterholzer, zasebnica, Kaiserstrasse 4; Karol Černelo, strojni ključavničar, Mozartstrasse 22; Marija Černelo, soproga strojnega ključavničarja, Mozartstrasse 22. — Meseca septembra: Maks Herneth, trgovski sodrnik, Glavni trg 14; Marija Tešesch, zasebnica, Grabengasse 4; Alfred Fink, c. kr. profesor, Langergasse 5; Alojzij Buonsenso, c. kr. črnovojniški četovodja, nastanjen v šoli častitih šolskih sester. — Meseca oktobra: Berta Uhler, prodajalka, Allerheiliggasse 14; Janez Paner, natakar, Glavni trg 9; August Eissl, bančni uradnik, Viktoringhofgasse 14; Ana Engelhart, učiteljica soproga, Schmidlerergasse 26; Greta Wilczil, učenka meščanske šole, Grajski trg 8; Ervin Engelhart, jurist, Schmidlerergasse 26.

Predmestna župnija Matere Milosti (franciškanska).

Stelner Ana, zasebnica, Mlinska ulica 34; Oplustil Hilda, soproga c. kr. finančnega sekretarja dr. Oplustila, Götthejeva cesta 18; Brunner Helmuth, realce, Mlinska ulica 24; Sträsanigg Karl, ekspedijent, Kolodvorska cesta 3; Dvoršak Janez, častni-karski raznosalec, Tegetthoffova cesta 43; Schmalz Jožef, trgovinski pomočnik, Meljska cesta 10; Bohak Jožefa, trgovinska pomočnica, Gajška cesta 24; Burndorfer Wilhelm, uradni pomočnik, Götthejeva cesta 18; Latterer pl. Lintenburg Ana, realca, Marjina ulica 11; Wirth Ana, silkarica, Kaiserjeva ulica 14; Fr. Groß, delavec v magacinu, Tegetthoffova ulica 55; Hedschek Albert, trgovinski pomočnik, Tegetthoffova ulica 67; Patz Gustav, realce, Kaiserfeldova ulica 20; Patz Jožefina, uradnikova vdova; Bruder Karl, poštni adjunkt, Kaiserfeldova ulica 20; Modella Janez, zobotehnik pri dr. Lambrososu, Marjina ulica 10; Schmidt Micka, kasirka, Bismarckova cesta 14; Veit Hubert, stavbni tehnik, Marjina ulica 10; Lischko Rihard in soproga Zofija, inšpektor, Gajška ulica 18; Peinhaupt Karl, komij, Tovarniška ulica 21; Nedved Karl, lekarniški pomočnik, Nagryjeva cesta 13; Resner Augusta in hči, žena c. kr. finančnega komisarja dr. Resnerja, Bismarckova cesta 13; Mlaker Flumena, zasebnica, Tegetthoffova cesta 36; Jessenez Adolf, trgovinski pomočnik pri Pirchanu, Tegetthoffova cesta 35; Schedentz Ludovik, trgovinski pomočnik, Sprevodniška ulica 4.